

Лекція № 23

Продовжуємо вивчати поле на далеких відстанях від системи зарядів. Потенціал поля шукали за допомогою розкладання точної формули (6.31) (або (6.32)) у тривимірний ряд Тейлора

$$\varphi(\vec{r}) = \varphi^{(0)} + \varphi^{(1)} + \varphi^{(2)} + \varphi^{(3)} + \dots$$

по малим параметрам $|x'|, |y'|, |z'| \ll r$ в знаменнику (6.31) (або (6.32)). Отримали розкладання по мультипольних моментах. Для системи точкових зарядів це така формула (див. (6.39))

$$\begin{aligned} \varphi(x, y, z) = & \left(\sum_{a=1}^N e_a \right) \frac{1}{r} - \sum_{\alpha=1}^3 \left(\sum_{a=1}^N e_a x_{a\alpha} \right) \frac{\partial}{\partial x_\alpha} \left(\frac{1}{r} \right) + \frac{1}{2!} \sum_{\alpha, \beta=1}^3 \left(\sum_{a=1}^N e_a x_{a\alpha} x_{a\beta} \right) \frac{\partial}{\partial x_\alpha} \frac{\partial}{\partial x_\beta} \left(\frac{1}{r} \right) - \\ & - \frac{1}{3!} \sum_{\alpha, \beta, \gamma=1}^3 \left(\sum_{a=1}^N e_a x_{a\alpha} x_{a\beta} x_{a\gamma} \right) \frac{\partial}{\partial x_\alpha} \frac{\partial}{\partial x_\beta} \frac{\partial}{\partial x_\gamma} \left(\frac{1}{r} \right) + \dots \end{aligned}$$

В нульовому наближенні маємо поле точкового заряду $\varphi^{(0)} = \frac{q}{r}$. Наступне – дипольне наближення – стає важливим, якщо повний заряд системи дорівнює нулю. Для поля диполя отримали потенціал та напруженість (ф-ли (6.42) та (6.44)) відповідно

$$\varphi^{(1)} = \frac{(\vec{d}, \vec{r})}{r^3}; \quad \vec{E} = \frac{3(\vec{d}, \vec{r})\vec{r} - d\vec{r}^2}{r^5}.$$

Для досить симетричної системи зарядів може статися так, що не тільки повний заряд, а й дипольний момент системи виявиться нульовим. Тоді важливим стає наступне наближення – квадрупольне.

6.6.2. Мультипольні моменти

Квадрупольний момент

$$Q_{\alpha\beta} = \iiint_V \rho(\vec{r}') x'_\alpha x'_\beta dV' = \sum_{a=1}^N e_a x_{a\alpha} x_{a\beta}. \quad (6.45)$$

Квадрупольний момент є симетричним тривимірним тензором 2-го рангу. Потенціал квадрупольного наближення

$$\begin{aligned}
\varphi^{(2)} &= \frac{1}{2} \sum_{\alpha, \beta=1}^3 Q_{\alpha\beta} \frac{\partial}{\partial x_\alpha} \frac{\partial}{\partial x_\beta} \left(\frac{1}{r} \right) = -\frac{1}{2} \sum_{\alpha, \beta=1}^3 Q_{\alpha\beta} \frac{\partial}{\partial x_\alpha} \left[x_\beta \left(\frac{1}{r^3} \right) \right] = \\
&= \frac{1}{2} \sum_{\alpha, \beta=1}^3 Q_{\alpha\beta} \left(\frac{3x_\alpha x_\beta}{r^5} - \frac{\delta_{\alpha\beta}}{r^3} \right) = \frac{1}{2} \sum_{\alpha, \beta=1}^3 Q_{\alpha\beta} \left(\frac{3x_\alpha x_\beta - r^2 \delta_{\alpha\beta}}{r^5} \right).
\end{aligned} \tag{6.46}$$

Показано, як можна отримати формули для дипольного та квадрупольного наближення, не використовуюючи розклад в ряд Тейлора та без обчислення похідних.

Виходимо з формули для потенціалу поля системи точкових зарядів

$$\begin{aligned}
\varphi(\vec{r}) &= \sum_{a=1}^N \frac{e_a}{|\vec{r} - \vec{r}_a|}; \\
|\vec{r}_a| &\ll |\vec{r}|;
\end{aligned}$$

$$|\vec{r} - \vec{r}_a| = \sqrt{(\vec{r} - \vec{r}_a) \cdot (\vec{r} - \vec{r}_a)} = \sqrt{r^2 - 2\vec{r} \cdot \vec{r}_a + r_a^2} = r \sqrt{1 - 2 \frac{\vec{r} \cdot \vec{r}_a}{r^2} + \frac{r_a^2}{r^2}};$$

$$(1 + \alpha)^n \approx 1 + n\alpha + \frac{n(n-1)}{2} \alpha^2 + \dots;$$

$$\frac{1}{|\vec{r} - \vec{r}_a|} = \frac{1}{r} \left(1 - 2 \frac{\vec{r} \cdot \vec{r}_a}{r^2} + \frac{r_a^2}{r^2} \right)^{-1/2} =$$

$$\frac{1}{r} \left[1 - \frac{1}{2} \left(-2 \frac{\vec{r} \cdot \vec{r}_a}{r^2} + \frac{r_a^2}{r^2} \right) - \frac{1}{2} \left(-\frac{1}{2} - 1 \right) \frac{1}{2} \left(-2 \frac{\vec{r} \cdot \vec{r}_a}{r^2} + \frac{r_a^2}{r^2} \right)^2 + \dots \right] \approx$$

$$\approx \frac{1}{r} + \frac{\vec{r} \cdot \vec{r}_a}{r^3} + \frac{3}{2} \frac{(\vec{r} \cdot \vec{r}_a)^2}{r^5} - \frac{1}{2} \left(\frac{r_a^2}{r^3} \right) = \frac{1}{r} + \frac{\vec{r} \cdot \vec{r}_a}{r^3} + \frac{3(\vec{r} \cdot \vec{r}_a)^2 - r^2 r_a^2}{2r^5}.$$

Дипольне наближення ($\varphi^{(0)} + \varphi^{(1)}$):

$$\varphi = \sum_{a=1}^N \frac{e_a}{|\vec{r} - \vec{r}_a|} \approx \sum_{a=1}^N \frac{e_a}{r} \left(1 + \frac{\vec{r} \cdot \vec{r}_a}{r^2} \right) = \frac{1}{r} \sum_{a=1}^N e_a + \frac{\vec{r}}{r^3} \left(\sum_{a=1}^N e_a \vec{r}_a \right)$$

Наступне квадрупольне наближення ($\varphi^{(0)} + \varphi^{(1)} + \varphi^{(2)}$):

$$\varphi = \sum_{a=1}^N \frac{e_a}{|\vec{r} - \vec{r}_a|} \approx \frac{1}{r} \sum_{a=1}^N e_a + \frac{\vec{r}}{r^3} \left(\sum_{a=1}^N e_a \vec{r}_a \right) + \frac{1}{2r^5} \sum_{a=1}^N e_a \left[3(\vec{r}_a \cdot \vec{r})^2 - r_a^2 r^2 \right];$$

Розкриємо дужки у квадраті скалярному добутку

$$\begin{aligned}
(\vec{r}_a \cdot \vec{r})^2 &= (x_a x + y_a y + z_a z)^2 = x_a^2 x^2 + y_a^2 y^2 + z_a^2 z^2 + 2x_a y_a xy + 2x_a z_a xz + 2y_a z_a yz; \\
\frac{1}{2r^5} &\left[3(x_a^2 x^2 + y_a^2 y^2 + z_a^2 z^2 + 2x_a y_a xy + 2x_a z_a xz + 2y_a z_a yz) - (x_a^2 + y_a^2 + z_a^2) r^2 \right] = \\
&= \frac{1}{2r^5} \left[x_a^2 (3x^2 - r^2) + y_a^2 (3y^2 - r^2) + z_a^2 (3z^2 - r^2) + 6(x_a y_a xy + x_a z_a xz + y_a z_a yz) \right] = \\
&= \frac{1}{2r^5} \left[x_a^2 (2x^2 - y^2 - z^2) + y_a^2 (2y^2 - z^2 - x^2) + z_a^2 (2z^2 - x^2 - y^2) + \right. \\
&\quad \left. + 6(x_a y_a xy + x_a z_a xz + y_a z_a yz) \right]
\end{aligned}$$

Перепишемо формулу для квадрупольного потенціалу «детально»

$$\begin{aligned}
\varphi^{(2)} &= \frac{1}{2r^5} \sum_{a=1}^N e_a \left[x_a^2 (2x^2 - y^2 - z^2) + y_a^2 (2y^2 - z^2 - x^2) + z_a^2 (2z^2 - x^2 - y^2) \right] + \\
&\quad + \frac{1}{2r^5} \sum_{a=1}^N e_a \left[6(x_a y_a xy + x_a z_a xz + y_a z_a yz) \right] = \\
&= \frac{1}{2} \left\{ \frac{(2x^2 - y^2 - z^2)}{r^5} \sum_{a=1}^N e_a x_a^2 + \frac{(2y^2 - z^2 - x^2)}{2r^5} \sum_{a=1}^N e_a y_a^2 + \frac{(2z^2 - x^2 - y^2)}{2r^5} \sum_{a=1}^N e_a z_a^2 + \right. \\
&\quad \left. + \frac{xy}{2r^5} \sum_{a=1}^N 6e_a x_a y_a + \frac{xz}{2r^5} \sum_{a=1}^N 6e_a x_a z_a + \frac{yz}{2r^5} \sum_{a=1}^N 6e_a y_a z_a \right\}; \\
Q_{xx} &= \sum_{a=1}^N e_a x_a^2; \quad Q_{yy} = \sum_{a=1}^N e_a y_a^2; \quad Q_{zz} = \sum_{a=1}^N e_a z_a^2; \\
Q_{xy} = Q_{yx} &= \sum_{a=1}^N e_a x_a y_a; \quad Q_{xz} = Q_{zx} = \sum_{a=1}^N e_a x_a z_a; \quad Q_{yz} = Q_{zy} = \sum_{a=1}^N e_a y_a z_a; \\
\varphi^{(2)} &= \frac{1}{2} \left\{ \frac{(2x^2 - y^2 - z^2)}{r^5} Q_{xx} + \frac{(2y^2 - z^2 - x^2)}{r^5} Q_{yy} + \frac{(2z^2 - x^2 - y^2)}{r^5} Q_{zz} + \right. \\
&\quad \left. + \frac{6xy}{r^5} Q_{xy} + \frac{6xz}{r^5} Q_{xz} + \frac{6yz}{r^5} Q_{yz} \right\}; \\
Q &= \begin{pmatrix} Q_{xx} & Q_{xy} & Q_{xz} \\ Q_{yx} & Q_{yy} & Q_{yz} \\ Q_{zx} & Q_{zy} & Q_{zz} \end{pmatrix}
\end{aligned}$$

В літературі можна знайти трохи інше визначення квадрупольного моменту

$$D_{\alpha\beta} = \iiint_V \rho(\vec{r}') (3x'_\alpha x'_\beta - r'^2 \delta_{\alpha\beta}) dV' = \sum_{a=1}^N e_a (3x_{a\alpha} x_{a\beta} - r_a^2 \delta_{\alpha\beta}). \quad (6.47)$$

При такому визначенні сума діагональних елементів

Тоді

$$\begin{aligned}\varphi^{(2)} &= \frac{1}{6} \sum_{\alpha, \beta=1}^3 \underbrace{\left(\sum_{a=1}^N e_a (3x_{a\alpha} x_{a\beta} - \delta_{\alpha, \beta} r_a^2) \right)}_{D_{\alpha\beta}} \left(\frac{\partial}{\partial x_\alpha} \frac{\partial}{\partial x_\beta} \left(\frac{1}{r} \right) \right) = \\ &= \frac{1}{2} \sum_{\alpha, \beta=1}^3 \underbrace{\left(\sum_{a=1}^N e_a x_{a\alpha} x_{a\beta} \right)}_{Q_{\alpha\beta}} \left(\frac{\partial}{\partial x_\alpha} \frac{\partial}{\partial x_\beta} \left(\frac{1}{r} \right) \right) - \underbrace{\frac{1}{6} \sum_{\alpha, \beta=1}^3 \left(\sum_{a=1}^N e_a \delta_{\alpha, \beta} r_a^2 \right)}_{=0} \left(\frac{\partial}{\partial x_\alpha} \frac{\partial}{\partial x_\beta} \left(\frac{1}{r} \right) \right);\end{aligned}$$

Другий член звертається до нуля, бо $\Delta \left(\frac{1}{r} \right) = 0$ – це розв’язок рівняння Лапласа:

$$\left(\sum_{a=1}^N e_a r_a^2 \right) \sum_{\alpha, \beta=1}^3 \delta_{\alpha, \beta} \left(\frac{\partial}{\partial x_\alpha} \frac{\partial}{\partial x_\beta} \left(\frac{1}{r} \right) \right) = \left(\sum_{a=1}^N e_a r_a^2 \right) \sum_{\alpha=1}^3 \frac{\partial^2}{\partial x_\alpha^2} \left(\frac{1}{r} \right) = \left(\sum_{a=1}^N e_a r_a^2 \right) \Delta \left(\frac{1}{r} \right) = 0.$$

Ось різні записи квадрупольного потенціалу

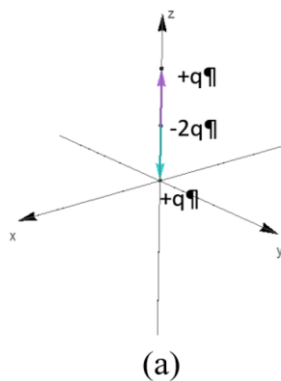
$$\varphi^{(2)} = \frac{1}{2} \sum_{\alpha, \beta=1}^3 Q_{\alpha\beta} \frac{\partial}{\partial x_\alpha} \frac{\partial}{\partial x_\beta} \left(\frac{1}{r} \right) = \frac{1}{6} \sum_{\alpha, \beta=1}^3 D_{\alpha\beta} \frac{\partial}{\partial x_\alpha} \frac{\partial}{\partial x_\beta} \left(\frac{1}{r} \right) = \frac{1}{2} \sum_{\alpha, \beta=1}^3 D_{\alpha\beta} \frac{x_\alpha x_\beta}{r^5}.$$

Які переваги формули (6.47)? Нагадаємо, що симетричний тензор другого рангу можна привести до діагонального вигляду (до головних осей). Маємо три діагональні компоненти D_{11} , D_{22} , D_{33} . З визначення (6.47) випливає, що

$$D_{11} + D_{22} + D_{33} = 0.$$

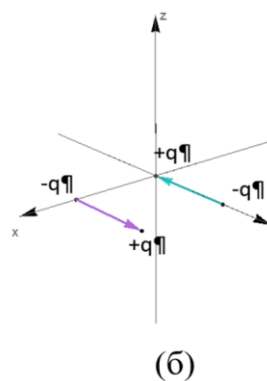
$D_{\alpha\beta}$ має 5 незалежних компонент та 2 незалежних головних значення.

Наведемо два приклади систем зарядів, які мають квадрупольний момент (див. рис.)

(a)

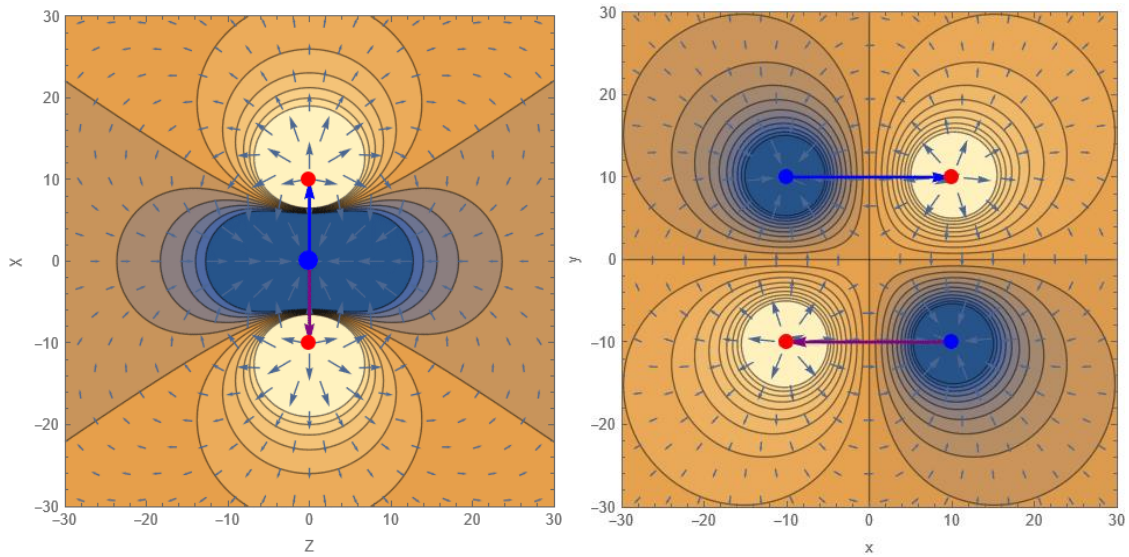
(a) – лінійний квадруполь;

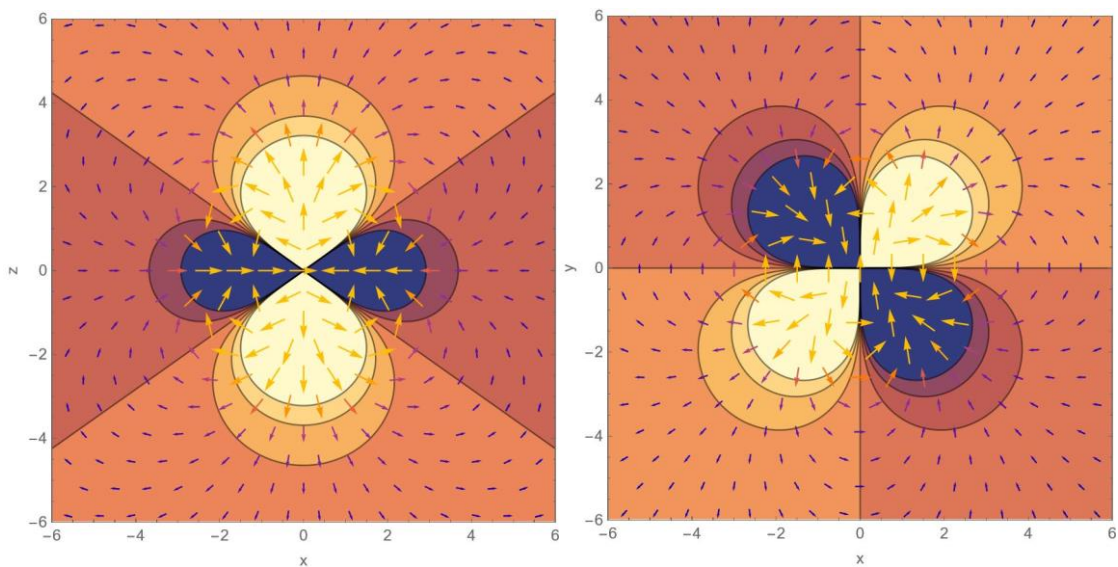
(б)

(б) – плоский квадруполь.

В презентації до лекції було показано дві демонстрації, які ілюструють, як змінюється поле зі зменшенням відстані між зарядами.

Квадруполі (лінійний та плоский) скінченних розмірів

Точкові лінійний та плоский квадруполі

$$\varphi_{\text{лін.квадруполь}} = qa^2 \frac{2z^2 - x^2 - y^2}{r^5}$$

$$\varphi_{\text{пласк.квадруполь}} = 3qa^2 \frac{xy}{r^5}$$

Наступне наближення – октупольне.

Октупольний момент

$$Q_{\alpha\beta\gamma} = \iiint_V \rho(\vec{r}') x'_\alpha x'_\beta x'_\gamma dV' = \sum_{a=1}^N e_a x_{a\alpha} x_{a\beta} x_{a\gamma} \quad (6.48)$$

Октупольний потенціал

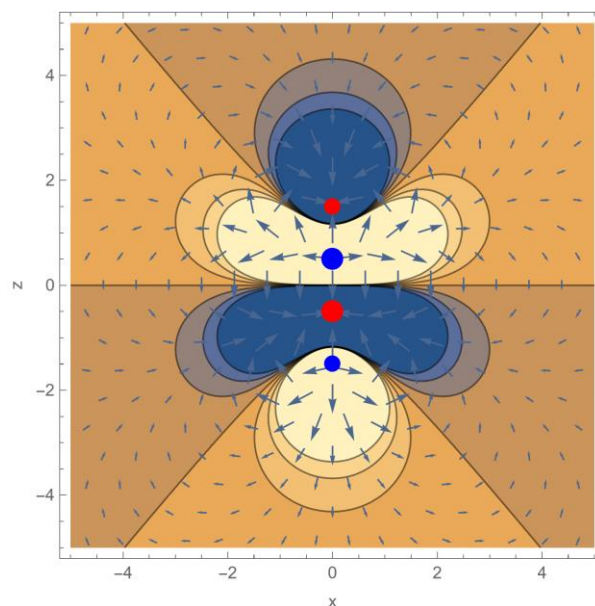
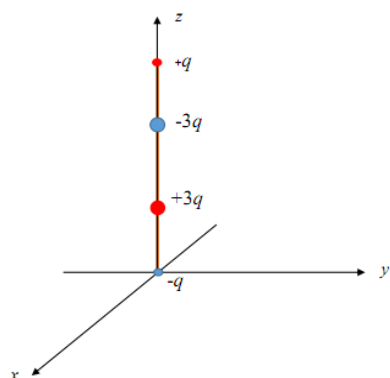
$$\varphi^{(3)} = -\frac{1}{6} \sum_{\alpha, \beta, \gamma=1}^3 Q_{\alpha\beta\gamma} \frac{\partial}{\partial x_\alpha} \frac{\partial}{\partial x_\beta} \frac{\partial}{\partial x_\gamma} \left(\frac{1}{r} \right). \quad (6.49)$$

Октупольний момент – повністю симетричний тривимірний тензор 3-го рангу.
 2^n -польний момент є симетричним тензором n -го рангу.

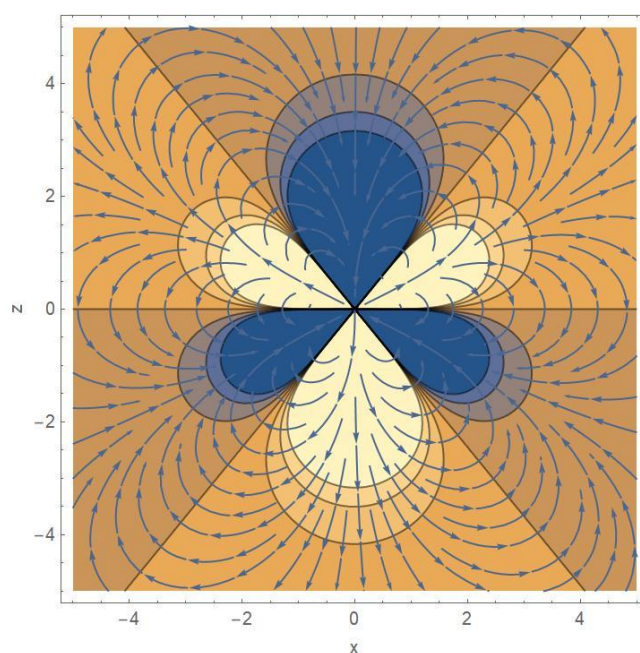
Моделювання поля лінійного квадруполя

Потенціал лінійного октуполя

$$\varphi^{(3)} = qa^3 \left(\frac{15z^3 - 9r^2z}{r^7} \right).$$

Лінійний октуполь скінченних розмірів

Точковий октуполь

6.7. Енергія електростатичного поля

Енергія електромагнітного поля визначається формулою (5.35)

$$w = \frac{1}{8\pi} \iiint (\vec{E}^2 + \vec{H}^2) dV.$$

Інтеграл береться по усьому нескінченному об'єму.

У випадку електростатичного поля $\vec{H} = 0$, тому

$$w = \frac{1}{8\pi} \iiint \vec{E}^2 dV. \quad (6.50)$$

Виразимо цю енергію через густину заряду та електростатичний потенціал. Скористаємось визначенням напруженості електростатичного поля через електростатичний потенціал $\vec{E} = -\nabla\varphi$ та представимо скалярний добуток $\vec{E}^2 = (\vec{E}, \vec{E})$ так

$$(\vec{E}, \vec{E}) = -(\vec{E}, \nabla\varphi)$$

Рівняння Максвелла $\operatorname{div}\vec{E} = 4\pi\rho$ дозволить ввести в формулу густину заряду. Скористаємося відомою формулою

$$\operatorname{div}(\varphi\vec{a}) = (\nabla, \varphi\vec{a}) = \varphi(\nabla, \vec{a}) + (\vec{a}, \nabla\varphi);$$

$$(\vec{a}, \nabla\varphi) = \operatorname{div}(\varphi\vec{a}) - \varphi(\nabla, \vec{a});$$

$$-(\vec{E}, \nabla\varphi) = -(\nabla, \varphi\vec{E}) + \underbrace{\varphi(\nabla, \vec{E})}_{4\pi\rho} = -\operatorname{div}(\varphi\vec{E}) + 4\pi\rho\varphi.$$

Тепер

$$\begin{aligned} w &= \frac{1}{8\pi} \iiint \vec{E}^2 dV = -\frac{1}{8\pi} \iiint \operatorname{div}(\varphi\vec{E}) dV + \frac{1}{2} \iiint_V \rho\varphi dV = \\ &= \underbrace{\oint_S \varphi\vec{E} d\vec{S}}_{\rightarrow 0, \text{ if } S \rightarrow \infty} + \frac{1}{2} \iiint_V \rho\varphi dV = \frac{1}{2} \iiint_V \rho\varphi dV. \end{aligned}$$

Домовились, що заряди знаходяться у скінченному об'ємі, тому на нескінченно віддаленій поверхні поля немає. Отримали наступну формулу для енергії електростатичного поля

$$w = \frac{1}{2} \iiint_V \rho\varphi dV. \quad (6.51)$$

В (6.51) інтеграл береться тільки по тій області, де густина заряду $\rho \neq 0$. В (6.50) інтегрування відбувається по усьому простору. Таким чином маємо дві формули для скінченної системи зарядів

$$w = \frac{1}{8\pi} \iiint \vec{E}^2 dV = \frac{1}{2} \iiint_V \rho \varphi dV.$$

Для системи точкових зарядів з густиною $\rho(\vec{r}) = \sum_{a=1}^N e_a \delta(\vec{r} - \vec{r}_a)$ інтегрування знімається:

$$\begin{aligned} w &= \frac{1}{2} \iiint_V \rho(\vec{r}') \varphi(\vec{r}') dV' = \frac{1}{2} \iiint_V \sum_{a=1}^N e_a \delta(\vec{r}' - \vec{r}_a) \varphi(\vec{r}') dV' = \\ &= \frac{1}{2} \sum_{a=1}^N e_a \iiint_V \delta(\vec{r}' - \vec{r}_a) \varphi(\vec{r}') dV' = \frac{1}{2} \sum_{a=1}^N e_a \varphi_a. \end{aligned}$$

$$w = \frac{1}{2} \sum_{a=1}^N e_a \varphi_a. \quad (6.52)$$

Тут φ_a – це потенціал поля, яке створюють всі заряди в точці, де знаходиться заряд e_a .

Яким буде потенціал поля для одного точкового заряду?

$$w = \frac{1}{2} e \varphi; \quad \varphi = \frac{e}{R}.$$

В точці, де знаходиться заряд, $R = 0$, тому

$$\varphi = \frac{e^2}{R} \rightarrow \infty; \quad w \rightarrow \infty!$$

6.7.1. Границі застосування класичної електродинаміки

Власна енергія елементарної частинки нескінченна, як і маса. Класична електродинаміка справедлива в певних межах. Вона не може бути застосована до елементарних частинок на дуже малих відстанях від частинок, де треба враховувати квантові ефекти.

Якщо розглядати електрон, як кульку певних розмірів R_e , то його власна потенціальна енергія буде порядку $\frac{e^2}{R_e}$. Ця енергія повинна буди порядку енергії спокою електрона $m_e c^2$. Маємо таку оцінку радіусу електрона

$$\frac{e^2}{R_e} \sim m_e c^2;$$

$$R_e \sim \frac{e^2}{m_e c^2}. \quad (6.53)$$

Формула (6.53) визначає межі застосування класичної електродинаміки. Насправді ці межі набагато вищі, бо квантові ефекти стають суттєвими на значно більших відстанях.

Ось «квантовомеханічна» оцінка з урахуванням співвідношення невизначеності Гейзенберга

$$\frac{p^2}{2m_e} \sim m_e c^2; \quad p \sim m_e c; \quad p \cdot R_{quant} \sim \hbar; \quad m_e c R_{quant} \sim \hbar;$$

$$R_{quant.} \sim \frac{\hbar}{m_e c}. \quad (6.54)$$

Відношення цих радіусів

$$\frac{R_{quant}}{R_e} = \frac{\hbar}{m_e c} \frac{m_e c^2}{e^2} = \frac{\hbar c}{e^2} = 137.$$

Величину

$$\alpha = \frac{e^2}{\hbar c} = \frac{1}{137}.$$

Називають сталою тонкої структури. Введена була в 1916 році А.Зомерфельдом при розгляді прецесійного руху релятивістського електрона в полі атомного воднеподібного ядра. Свою назву вона отримала в зв'язку з тим, що вона визначає тонку структуру спектру атома водню. Стала є безрозмірною величиною, а її чисельне значення не залежить від вибраної системи одиниць.